

Quan la solidaritat alellenca aterra als campaments sahrauís

Benzinera dels campaments sahrauís (és l'única que existeix).

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

La Comissió de Cooperació Internacional de l'Ajuntament d'Alella està formada per persones voluntàries del poble que participen en la presa de decisions de la Regidoria de Cooperació al Desenvolupament, entre les quals hi ha la valoració de projectes de cooperació que es subvencionen cada any des de l'ajuntament a través del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, amb el 0,7% dels ingressos ordinaris municipals destinats a cooperació.

Un d'aquests projectes, seleccionat i finançat el 2018 amb 6.500 euros i el 2019 amb 6.000 euros, ha estat *Manteniment del laboratori i de la producció local de medicaments essencials als campaments de refugiats sahrauís a Tindouf*, executat per l'ONGD Medicusmundi Mediterrània.

El projecte

Des de l'any 1975, a conseqüència de la invasió dels territoris del Sàhara Occidental per part del Marroc i Mauritània en l'anomenada *Marxa Verda*, al voltant de 180.000 saharians es van refugiar a l'oest d'Algèria, prop de la ciutat de Tindouf.

Arran d'aquesta injustícia, la comunitat internacional es va abocar en el poble sahrau

rauí i es van establir relacions de cooperació internacional que perduren fins ara. S'ha de tenir en compte la gran dificultat de la supervivència als campaments, en una terra que no és la seva i on a més no es donen les condicions per a la vida humana, cosa que comporta una total dependència de l'exterior.

En aquest context, el 1996 es va inaugurar el laboratori de medicaments a Rabuni, l'indret on es podia trobar aigua canalitzada i electricitat i el centre neuràlgic de tots els campaments, que estan dividits en *wilayes* (províncies) que corresponen a les divisions geogràfiques del seu territori original, que actualment encara és il·legalment ocupat pel Marroc.

El laboratori va néixer amb l'objectiu de produir medicaments essencials destinats a cobrir les necessitats sanitàries bàsiques de la població i minimitzar la dependència de l'ajuda internacional.

En aquests vint-i-quatre anys s'han assolit grans fites. D'una banda, el bon funcionament del laboratori i de l'equip en un entorn tan complicat com el desert i, d'altra, l'adequació de la infraestructura amb les millores necessàries i amb la instal·lació de dues "sales blanques", especialment dissenyades per obtenir baixos

nivells de contaminació, que han suposat un gran salt qualitatiu en la producció del laboratori. Es pot afirmar que el treball que es fa al laboratori s'adequa a les normatives internacionals per a la fabricació i formulació magistral farmacèutica.

El bon funcionament d'aquest projecte és bàsic per a la qualitat de vida perquè afavoreix una resposta ràpida davant les freqüents ruptures d'estocs de medicaments i també facilita l'abastiment de certs productes que pel seu pes o volum poden resultar molt costosos d'enviar des de l'exterior.

Emprenem viatge

El novembre del 2019 el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament va organitzar un viatge de seguiment de projectes de cooperació finançats per ajuntaments catalans als campaments sahrauís. Des d'Alella, i a títol individual (demanant vacances i finançant-ho de la nostra butxaca), vàrem decidir sumar-nos-hi la Carmen Esteras –infermera i membre de la comissió– i Sílvia Parramona –tècnica de cooperació de l'ajuntament–. La resta d'ajuntaments participants foren Caldes de Montbui, Sabadell, Castelldefels, Sant Adrià de Besòs i Montornès del Vallès.

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

Foto de grup a l'exterior de la fabrica de sabó.

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

Entrada als edificis ministerials de la República Àrab Sahrauí Democràtica.

L'objectiu d'aquest viatge era comprovar *in situ* el bon funcionament dels projectes i fer-ne el seguiment, i també vàrem aprofitar l'ocasió per entrevistant-nos amb persones clau per tal de valorar les dificultats i reptes a encarar en el futur.

El fons es va fer càrrec de l'agenda i de l'organització del viatge, una tasca hercúlia perquè passa per coordinar-se amb els projectes a visitar, les ONGD, les autoritats de la República Àrab Sahrauí Democràtica (RASD), les autoritats d'Algèria, l'escorta militar que ens havia d'acompanyar des de l'aeroport de Tindouf fins a l'entrada als campaments, els visats, etc.

Després d'un dia sencer de viatge, arribades als campaments, ens esperaven tres dies molt intensos de conèixer la realitat sahrauí i els projectes desenvolupats amb suport de la solidaritat catalana.

Des d'Alella teníem coneixement del projecte del laboratori, tot i així ens va sorprendre molt la capacitat i professionalitat amb què es porta un laboratori

d'aquestes característiques en un indret tan hostil.

Així mateix vàrem tenir l'oportunitat de visitar els projectes on les altres administracions col·laboren, com l'hospital, la fàbrica de sabó, la fàbrica de lleixiu, els horts urbans, la biblioteca, etc. Tots ens varen impressionar i aportar molt coneixement de la feina feta pels altres ajuntaments, amb els quals poder establir sinergies molt enriquidores que donin més eficiència a la cooperació descentralitzada del nostre país.

Per acabar d'arrodonir i aprofitar l'estada ens vàrem reunir amb tants agents clau com ens van permetre les hores del dia, i això ens va oferir el coneixement de primera mà d'altres iniciatives, com també de les prioritats de les autoritats locals i dels anhels del poble sahrauí en conjunt i del jovent i les dones en particular. Aquestes trobades deixaven un regust agreu perquè a vegades hi havia la possibilitat de sumar esforços i procurar empenya per

a les iniciatives plantejades i unes altres ens sabíem totalment incapaces de poder donar suport a les seves demandes, com la primordial: tornar a casa.

Ens n'emportem

La satisfacció de saber que la feina s'està fent bé, que tot i les grans dificultats hi ha molta gent lluitant i resistint cada dia, intentant construir un món millor on des d'Alella aportem el nostre granet de sorra.

Aquest projecte en concret ens va semblar molt interessant des del començament perquè, tenint en compte que la sanitat als campaments és una empresa tan complicada perquè no tenen accés a medicaments ni instrumental, era un intent de generar autosuficiència en una cosa tan bàsica. No podem oblidar que viuen al "desert del desert", on no hi ha res, una situació que havia de ser temporal i que s'ha eternitzat en el temps, en aquesta terra prestada, inhòspita i difícil d'habitar.

En aquest context, tenen una dependència de l'ajuda humanitària internacional i no sembla que la situació pugui canviar aviat. La solució passa per una via política en què s'impliqui la comunitat internacional i se celebri el tan esperat referèndum d'autodeterminació al territori ocupat amb totes les garanties democràtiques. Des de la comunitat internacional no ens hem d'oblidar d'aquest poble i hem de donar suport a la via pacífica i democràtica per la qual lluiten.

Volem agrair al fons haver-nos donat aquesta oportunitat i per la feina que fan, així com a la resta de companys i companyes de viatge, amb qui vàrem conèixer en total harmonia i vam aprendre moltes coses plegats. Però sobretot volem agrair al poble sahrauí per rebre'ns amb les portes obertes i acollir-nos a casa seva, i per resistir i no perdre la força ni l'esperança. ●

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

Interior del laboratori de medicaments.

COMISSIÓ DE COOPERACIÓ

Carmen i Sílvia a l'exterior del laboratori.